

ZPRAVODAJ Z NERESTEC

Ročník V.

Číslo 18

září 2015

Vážení, dovoluji Vám seznámit s dalším číslem našeho nerestického Zpravodaje. Od minulého vydání se toho událo hodně a tak nyní jen ve zkratce a později se Vám dostane podrobnějších informací.

V červenci proběhl za značné podpory diváků další ročník Srandomače v kopané a ve

večerních hodinách jste to dokončili pouťovou zábavou. Prožili jsme 14. ročník Strašení. To jsme stihli jen tak tak než začala úmorná vedra. Ale teplota byla také. Na trasu bylo zaregistrováno 960 návštěvníků lačných strašidel, což je o 200 více než v loňském roce. Celkově odhadujeme návštěvnost shodně s minulým ročníkem na 1200 osob. Jak vidíte na fotografii, divadlo Kuba s pletenými pohádkami se líbilo nejen dětem, ale i rodičům a pěkně si ho užili.

O týden později jsme se zúčastnili předávání cen v soutěži Vesnice roku Jihočeského kraje v Jarošově nad Nežárkou. Starosta převzal ocenění pro knihovnu za „Moderní knihovnické a informační služby“.

V tomto čísle se také dozvíte o úspěších našich mladých hasičů a hasiček v soutěžích, a že pohárů přibýlo je více než potěšující.

Také se uskutečnil 7. ročník Zpívajícího mlýna. Musím říci, že to byl neskutečný zážitek a velké poděkování patří panu Vlčkovi za organizaci koncertu.

V blízkém podzimu nás čeká spousta dalších kulturních akcí - filmové odpoledne, posvícenské posezení, setkání důchodců, mikulášská nadílka pro děti, mikulášská zábava pro dospělé a v letošním roce budete mít možnost opět navštívit předvánoční koncert v Rudolfinu. Dopravu pro nerestec bude opět hradit obecní úřad, na Vás je jen se včas dostavit k autobusu.

Citát: „Pokud něco neděláte prvotřídně, nedělejte to vůbec. Protože když není něco prvotřídní, nepřináší to zábavu ani užitek. A když něco neděláte ani pro zábavu, ani pro užitek, proč to probíhá vůbec?“ Robert Townsend

SLOVO STAROSTY

Dobrý den, vážení čtenáři

O čem bude dnešní slovo starosty? Tentokrát vás seznámím z naším plánem práce a postupem dotací, které jsme pro letošní rok obdrželi nebo podali.

Asi nejdůležitější je pokračování naší snahy na odkupu pozemků pod pěšinu od jezu k zastávce ČD. V současné době je jediný pozemek, který ještě není vložen na katastr. Pokud to půjde dobře, měli bychom to do konce září ukončit. Pak bude následovat vyjmutí ze zemědělského půdního fondu. Nikdy bych si nemyslel, jak to bude náročné. Chtěli bychom ještě letos provést drenáž na odvodnění té nejvíce mokré části, ale to uvidíme, jak se nám to časově bude dařit. Nyní je naší prioritou vybudovat u obecní stodoly plot a to ve formě dvoumetrové zdi, která by v budoucnu mohla sloužit jako obvodová zeď přístřešku nebo kolny. Noví vlastníci nemovitosti po p. Skalovi nám dali darem pozemek, který jsme před lety v dobré víře a sousedských vztahů prodali tehdejšímu vlastníkovi. Jsem rád, že se nám povedlo se dohodnout. Nadále budeme podle času a možností provádět některé terénní úpravy.

Ještě krátce k jedné důležité věci o které jsme diskutovali na zastupitelstvu. Je to vyčištění řeky u Sedláčků. Se zástupci Povodí jsme měli místní šetření, kde jsem jim oznámil a předal usnesení zastupitelstva o zamítavém stanovisku vytvoření suchých poldrů na levém břehu řeky. Také jsem jim připomněl, že podle již 3 roky starého dokumentu se zavázali, že řeku v tomto úseku vyčistí. Dohodli jsme se tedy na odebrání vzorků bahna a podle výsledku, se určí další postup o kterém by nás měli informovat. Chci, aby se začalo pokud možno ještě letos.

Práce na dotacích. Tak předně letos to bude v duchu příprav projektů. Naše hlavní část je program obnovy venkova Jihočeského kraje, kde jsme měli dvě žádosti. Jedna na opravu střechy garáže u č.p. 33 a pak na nákup techniky - traktůrku jsou takřka u konce. Střecha na garáži a přístřešku je hotová. Je to podle mého názoru opravdu pěkně a poctivě udělané. Traktůrek je objednan, i když jsme se na zastupitelstvu dlouho dohadovali co vlastně koupit, nakonec ale rozhodla kvalita před cenou a po zkušenostech z minula myslím, že je to tak dobře.

Dotace obdržená na Strašení je těsně před odevzdáním závěrečné zprávy.

Naší další projektem je třetí etapa okolo řeky - slepé rameno. K tomu ale bude ještě projekt zahrnovat obnovu struh a odtokových poměrů z Horních Nerestců. Projekt nám bude předán do poloviny října tak, abychom vše stihli vyúčtovat s krajem. Protože ale tato část bude bezpochyby zahrnovat největší upravované území, půjde také o poměrně dost peněz, které na to budeme muset získat. Proto bude třeba vybrat ten správný dotační titul v následujícím roce 2016. Dalším projektem je plánované napojení cyklostezky na ČD. Trasa je již naplánována okolo tábora až k lávce u Benešů. I zde musíme stihnout termíny určené krajem pro vyúčtování. Ještě jeden projekt, pokud ovšem uspějeme z žádostí o dotaci na kraji, se bude připravovat. Jedná se o Infocentrum a startovací byty, které by měly vzniknout na pozemku p.č. 34. Tady bude zastupitelstvo kraje rozhodovat 22.9.2015 a doba realizace bude do září 2016.

Tak tolik asi do dnešního slova a jenom na závěr ještě musím poděkovat všem zaměstnancům a brigádníkům, kteří letos kromě namáhavé práce vydrželi i to nesnesitelné vedro. Musím říct, že i jindy celkem pohodové zalévání zeleně bylo docela peklo.

Přeji vám od všeho trochu a určitě se budeme potkávat minimálně na plánovaných kulturních akcích, které jsme pro vás připravili.

Ze zastupitelstva ze dne 27. 7. 2015

- VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ NA ZHOTOVENÍ DOKUMENTACE NA CYKLOSTEZKU. Zastupitelstvo obce vybralo a schvaluje nabídku č. 2 - Jan Jeništa, Strakonice s nejnižší nabídkovou cenou 102 000,-- Kč a pověřuje starostu k podepsání smlouvy o dílo s vítěznou firmou Jan Jeništa, Strakonice.
- VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ – OPRAVA STŘECHY OBECNÍHO SKLADU. Zastupitelstvo vybralo nejvýhodnější nabídku č. 2, zhotovitel Jirsák Vladimír, Kozárovice za cenu 86 875,-- Kč. K ceně je pak nutno započítat uložení eternitu odbornou firmou Rumpold-P. ZO pověřuje starostu k podpisu smlouvy o dílo s vítězným zhotovitelem V. Jirsákem, Kozárovice.
- KOUPEŇ POZEMKU – p.č. 377/5 o výměře 66 m², trvalý travní porost, vlastník -- dosud Andělová Hana, Praha. Noví majitelé souhlasí s převodem pozemku. Pozemek obci darují za podmínky, že obec mezi pozemky postaví plot.
- ŽÁDOST O PRODEJ POZEMKU P.Č. 75/28 V K.Ú. HORNÍ NERESTCE – pí Nováková Marie, Nováková Václava, Novák Petr. ZO nesouhlasí s prodejem pozemku.
- ŽÁDOST O PRODEJ POZEMKU p.č. 50, k.ú. Dolní Nerestce – J. KOVÁŘ. Prodej za cenu 63 x 80,--tj. 5040,-- Kč. Cena je stanovena s tím, že pan Kovář zaplatí veškeré výlohy, daň z převodu nemovitosti a zhotoví chybějící část tarasu. ZO pověřuje starostu k podpisu smlouvy a vkladu na KÚ.
- Prodej pozemku p.č. 346/4 o výměře 60 m² a 313/29 o výměře 27 m². Kupující Kučerová Jaroslava, Mirovice za cenu 692,-- Kč. Záměr vyvěšen 1.7. - 16. 7. 2015.
- Kontrola hospodaření za I. pololetí 2015 – byly kontrolovány příjmy a výdaje a jejich plnění na rozpočtovou skladbu.
- VODOVOD – Jednání s JVS v Čimelicích. Mirovice se nebudou na vodovod napojovat a trasa Sedlice – Mirovice se neuskuteční. Vodovod bude končit v Nerestcích.
- PĚŠINA NA VLAK – starosta informoval, že jsou již vykoupeny a směněny všechny potřebné pozemky a připravené na vklad na KÚ. Nyní je potřeba navrhnout další postup – provedení drenáže, pokládka husího krku a šterku. p. Čefelín navrhoval rošty.
- STARÝ MOST – vydáno stavební povolení.
- Vesnice roku – Jarošov nad Nežárkou 7.8.2015 – účast (2osoby) - ZO deleguje starostu s manželkou.
- ZO schvaluje přijetí darů: 2000,-- Obec Čimelice, 3000,-- Marková Pavlína, 10 000,-- Arbores , 5000,-- Zajíček Pavel (brigádníci), 1000,-- Benagro
- probíhá výběrové řízení na zhotovení projektu Pod ŘIŠTÍM
- p. Čefelín – dotaz na údržbu povodí Skalice a na stavbu zamýšlených suchých pochůzných poldrů. Starosta podal vysvětlení, které mu podalo Povodí Vltavy.
- p. starosta – pokud bude mít kdokoli povolení kacení na břehu Skalice, je nutné si vše uklidit a týká se to i větví, které spadnou do řeky
- Stanovisko obce: zamítnutí poldru, vyčištění řeky Povodím

SVATÍ NA STARÉM MOSTĚ

O plánovaném návratu soch 8 svatých na náš starý most jistě již víte ze starších čísel Zpravodaje. Než se však jejich návratu dočkáme, seznámím Vás postupně se svatými, kteří se snad budou na mostě vyjímat.

5) Svatý Vít

Pocházel ze Sicílie a za Diokleciánova pronásledování ve velmi mladém věku se svými dvěma vychovateli přistál na útěku u pobřeží jižní Itálie, blízko Lukánie. Byli dopadeni a v Lukánii byl Vít umučen. Jeho ostatkům se můžeme poklonit v pražské katedrále.

Vít se pravděpodobně narodil koncem III. století na Sicílii. Jako rodné město bývá uváděna Masara a jako otec bohatý Hylas (či Ilasius), s římským občanstvím, označovaný také za pohanského šlechtice. Jako vychovatelé jsou uváděni křesťanská chůva Krescencia a její manžel Modest. Nejstarší zachovaný životopis pochází až ze VII. století a popisuje Víta jako zázračného chlapce, kterého nedokázal od víry nikdo odvrátit. Ani jeho pohanský otec, ani soudce Valerián, ani císař Dioklecián, ani smrtelná muka.

Vít dostal dobrou křesťanskou výchovu, musel se setkat se vzorem pravé křesťanské lásky, aby poznal, že ho Bůh dokonale miluje a když on se nevzdá, že ho Ježíš neopustí. S dětskou prostotou si ho zamiloval a dal mu svou důvěru i když poznal, že se s Ježíšem musí projít i cesta utrpením.

V kolika letech dospěl pro věčnou slávu přesně nevíme, ale z lidského pohledu dospělosti nedosáhl. V průměru bývá uváděn věk kolem 12ti let, když začalo pronásledování. Kniha Rok se svatými uvádí, že se dožil pouze sedmi let. Životopis, který by se dal označit za spolehlivý, se nám nedochoval. Je mu zasvěcených asi 1300 kostelů

Vítův otec viděl, že má na synka malý vliv a uvažoval prý o jeho vydání soudu. V klidu nezůstali ani Modest a Krescencie. Dle některých vyprávění byl Modest ve snu vyzván andělem, aby s hochem uprchli ze země. Každopádně se Vít dostal k jihoitalskému břehu poblíž Lukánie a sám byl na cestu malý. Podle legendy se tam nějakou dobu skrývali a zároveň se snažili víru nabídnout i druhým. Od jednoho obyvatele se Vítovi i jeho průvodcům dostalo šlechetné pomoci. Pro svou odvahu však byli odhaleni. Panovník se však snažil odvděčit v první řadě tím, že mu chtěl vymluvit křesťanskou víru.

Je vyzdvihována Vítova ctnost bdělosti, že se nikdy ničím a od nikoho nenechal zlákat, aby se zpronevěřil lásce k Ježíši. Proto jeho hlavním atributem je kohout. Z dalších ctností je uváděna pokorná prostota.

Z připravených muk, které se na něm snažili vyzkoušet, vycházel zprvu bez úhony. Absolvoval koupel v kotli s vroucí smolou nebo olejem a když zdráv kotel opustil, byl prý učiněn pokus dát ho napospas hladovému lvu. Ten mu však také neublížil. Za smrtelné lůžko tedy byl určen skřípec, kde prý byl nakonec sťat. Uvádí se, že při jeho popravě se začaly bořit vlivem zemětřesení pohanské chrámy.

Vít brzy začal být vzýván jako ochránce proti mnoha nemocem a pro více povolání se stal patronem. V 8. století byly jeho ostatky přeneseny do francouzského St. Dennis a odtud do kláštera v Corvey. Rámě sv. Víta bylo německým králem Jindřichem I. darováno sv. knížeti Václavu, který k Vítově počtě zbudoval začátkem X. stol. na Pražském hradě chrám. Císař Karel IV. tam pak nechal k Vítově oslavě postavit katedrálu. Nespokojil se však jen s Vítovým ramenem, ale v roce 1355 přivezl prý do Prahy značnou část jeho zbývajících ostatků. Uloženy jsou v oltáři sv. Víta v ochozu za hlavním oltářem. Zdroj: Catolica

ANGLIE OČIMA HEDVIKY KOVÁŘOVÉ

Část druhá – Má nová rodina a práce

Druhý článek se bude týkat rodiny, u které jsem těch 7 měsíců žila.

„Moje“ rodina se skládala z rodičů a dvou chlapců (11 a 13 let). Otec (53) byl vedoucí právního oddělení a paní (51), původem Američanka, pracovala jako manažerka prodeje. A měla bych asi upozornit, že to byli židé. Od toho se potom odvíjelo téměř vše.

Měli také psa, ale jelikož to byla prý nevychovatelná rasa Basenji, neustále musel být pod dohledem, jinak ničil, na co přišel. Dvakrát denně jsem s ním musela absolvovat hodinové procházky, aby se vyběhal a večer nezlobil – nu, nepomohlo to. U něj vlastně nepomáhalo vůbec nic. Lezl na stůl, na linku, jedl oblečení, ubrousky, často pak z toho zvracel, kousal pohovku, klavír, ovladače, ručníky, jediné štěstí bylo, že neštěkal. Ještě ho krotit v hlasitosti, to už by se fakt nedalo. Stačilo, že mi zničil polovinu oblečení.

Děti na mě byly na rozdíl od psa slušné. Ne tak ke svým rodičům. Jelikož byli oba chlapci v pubertě, dávali o sobě znát. Děti všeobecně tam mají rozmazlené, však paradoxně mají méně volnosti, než tady u nás. Netušila jsem, že je něco takového možné, ale asi je. Rodiče jim vše koupí, vše dovolí, a jelikož jsou od rána do večera v práci, děti jsou většinu dne pouze ve škole nebo s au-pairkou, která na ně nesmí vztáhnout ruku. Škola i většina zaměstnání začínají až od 9 hodin ráno, což ale znamená, že jedenáctiletému klukovi škola denně končila ve 4 odpoledne, o dva roky staršímu v pět, avšak hodinu se pak ještě dostával domů. Rodiče chodili domů pravidelně v půl sedmé. Tento systém je podle mě nastaven hrozně špatně. To raději půjdu do práce/školy v 6, abych se vrátila dříve. Člověk by měl z toho dne alespoň něco mít. Natož potom když děti s rodičema skoro vůbec nejsou. Ano, musím říct, že peněz tedy mají dost, ale za jakou cenu? Naopak fajn mi přišlo, že děti se ve školách hodně učí o politice, a doma bylo toto téma hodně probírané. Domácí úkoly chtěly po dětech jejich názor na věc, politickou situaci, historickou událost a hlavně vlastní myšlení. To je zase věc, která podle mě v našich školách často chybí.

Do školy a ze školy jsem toho mladšího kluka musela vodit. Ne snad, že by to sám nezvládl, ale jelikož šlo o židovskou základku pro první stupeň, tak škola byla obehnaná vysokými zdmi, před školou hlídala ochranka, ve vedlejších ulicích hlídkovali mamči a tat'kové s reflexními vestami a vysílačkami a děti ze školy nikdy nepustili, nepřišel-li si pro ně někdo za ně odpovědný, koho ochranka musela dopředu znát. Také se žádné auto nesmělo před školou zastavit a chodci nesměli postávat na chodníku. Pokud se v jednu chvíli před vchodem do školy zdržovalo moc lidí najednou, ochranka zavřela dveře, a čekala, až se dav rozptýlí, načež teprve pak pouštěla ven další dospělé s dětmi. Všechny děti také nosily do škol uniformy a kluci jarmulky a speciální košilky pod trička. Uniformu nosil také starší kluk, který už ale chodil na druhý stupeň soukromé „nežidovské“ školy do centra. Tomu zase rodiče říkali, ať v metru a nikde venku moc jarmulku nenosí, jelikož je to nebezpečné.

Vrátím-li se k práci doma, tak jelikož už byli chlapci starší a moje hlídání nepotřebovali, pomáhala jsem spíše s chodem domácnosti jako praní, žehlení, uklízení, vysávání, vytírání, utírání prachu, občasné vaření, starání se o psa, příprava snídaní, doprovázení kluka do školy, atd. Jelikož tam má většina rodin au-pair, tak je na denním pořádku, že si každé oblečení vezmou pouze jednou a hned jej dají vyprat. I pokud to měli na sobě jen hodinu. Také peřiny povlíkají jednou týdně. Nevadí to, jelikož na praní i žehlení si někoho platí a ostatního oblečení mají ještě mraky. Nemohou se však pak vyhnout tomu, že mají veškeré oblečení seprané. Často, pokud měli oblíbené tričko nebo kalhoty, si pro to také došli na sušák a vůbec jim nevadilo, že to není vyžehlené. Poněvadž se třeba i stávalo, že kluk, který zrovna přišel domů ze školy, si pouze zul boty a šel na zahradu jen tak v ponožkách a uniformě hrát fotbal na trávu, spousta oblečení měla skvrny, které se nedaly vyprat, ale ani to jim nevadilo a nosili to vesele dál i do školy. Moc si věcí nevážili a především skoro vůbec nešetřili, i když u rodičů byly sem tam znát nějaké šetřící návyky, nebylo jich mnoho.

Lidé tady si takové chování však nemohou dovolit. Paní se také mnohdy nechala slyšet, že domácnost nezvládá, a proto potřebuje pomoci. Že má spoustu práce, velký dům, je na všechno sama a potřebuje někoho, kdo by jí pomohl s domácností. Nemyslím, že by to nebyla pravda, ovšem slyšet něco takového bylo zvláštní. V Česku jsem se spíš setkala s verzí, kdy pokud žena nezvládá svou domácnost, je to její ostuda, má si čas lépe zorganizovat, spoustu ostatních to zvládají, a není to nic, s čím by se oháněla.

Jinak jsem tam potkala spoustu jiných au-pair. Stačilo napsat na Facebookovskou stránku, kde jsou aupairky z celého světa vzkaz: „Má někdo odpoledne čas?“, a hned přišlo asi 8 odpovědí od holek, které by se rády sešly. Seznámila jsem se tak s Italkama, Slovinkou, Němkama, Polkou, Francouzka, Slovenkama a Čěškama. Čěšek a Slovenek jsem vlastně potkávala nejvíce. V Londýně jich je plno a kdykoli je možné se sejít a projít se po městě. Nakonec jsem si našla kamarádky nedaleko místa, kde jsem bydlela, a tak jsme mohly jít ven i v týdnu po večerech. Často se to ale praktikovat nedalo, jelikož byla práce celkem únavná.

Na pondělní večery jsem si ale našla kurzy angličtiny pořádané dobrovolníky v nedalekém kostele svatého Gabriela. Byly to lekce, kde rodilý Brit vysvětloval gramatiku, ustálená spojení, či zodpovídal dotazy posluchačů, mezi něž patřili například Španělky, Rumunky, Italové, Íráčan, Japonci, Taiwanec, Běloruska, Gruzijka a mnozí další. Vždy bylo zajímavé poslechnout si, jak se které slovo či spojení používá v daných řečích a člověk i viděl, že není sám, kdo se učí, protože tito lidé byli všeho věku. Musím však říci, že po (často i náročné) práci v cizím prostředí, cizími zvyky a mezi cizími lidmi mě kontakt s vybavením kostela, jeho atmosférou a milými přátelskými lidmi vždy uklidnil a připomněl důvěrně známé prostředí, jelikož jsem odmala byla na kostely zvyklá. Na těchto skvělých hodinách byly také poskytovány materiály a před každou lekcí jsme si mohli dát kávu či čaj se sušenkou. Vše, včetně samotného kurzu, pro účastníky zdarma. Tam se opravdu člověk cítil dobře.

V Londýně jsem se pak také seznámila s bývalou au-pair mé rodiny, která se po mém příjezdu vrátila zpět do školy na Moravu, ovšem po třech měsících jí tak chyběl přítel a Londýn, že školy nechala a vrátila se zpět. Nyní s rodinou udržuje častý kontakt a našla si v Londýně práci. Já se naopak plánovala domů vrátit od začátku, a to jsem také dodržela. Odjet zpět tam plánuji pouze na návštěvu, ovšem kam život člověka zavane, to nikdo nikdy pořádně neví.

PROVOZ SBĚRNÉHO MÍSTA

SOBOTA 9:00 – 10:00	STŘEDA 16:00 – 17:00	
26. 9. 2015	30. 9. 2015	11.11. 2015
31. 10. 2015	14. 10. 2015	25.11. 2015
28. 11. 2015	28. 10. 2015	9. 12. 2015
19. 12. 2015		

RECEPTÁŘ

RECEPTÁŘ

Cheesecake

Tento dezert je milovaný lidmi po celém světě. Nejvíce se s ním však setkáme ve Spojených státech a Velké Británii. Ale zatímco cheesecake tak, jak ho známe dnes má svůj původ v New Yorku, jeho samotný vznik se datuje mnohem dál, o více než 4000 let dříve, do starého Řecka.

Ingredience:

600g kombinace sýrů (smetanový sýr, tvaroh, žervé, pomazánkové máslo, lučina, mascarpone, ricotta, cream cheese)

1 zakysaná smetana

200 g cukru moučka

3 vejce

vanilkový cukr

1 malý citron

200 g máslových sušenek

70g másla

Postup:

Sušenky rozdrtíme (třeba v pytlíku válečkem), ručně smícháme s rozehrátým máslem a napěchujeme na pečící papír na dno dortové formy (i trochu po stranách). Pomoci si můžeme třeba dnem skleničky a následně jej dáme na 15 minut zatuhnout do lednice.

Mezitím si smícháme sýry (např. 200g smetanového, 200g tvarohu, 100g pom. másla a 100 žervé), ke kterým přidáme cukr, vejce, zakysanou smetanu, vanilkový cukr, citronovou kůru, citronovou šťávu a šleháme ručním šlehačem na nejnižší stupeň, aby se tam nedostalo moc vzduchu.

Hotovým krémem pak zalejeme připravený podklad a dáme péct do předehřáté trouby na 220°C spolu s kastrolem s vodou. Po 10 minutách troubu ztlumíme na 135°C a pečeme dalších 40 minut. Během pečení troubu neotvíráme a po vypnutí necháme cheesecake nejprve vychladnout v troubě a nakonec v ledničce ztuhnout. Zdobíme jahodami, ovocem, zakysanou smetanou, ...

UPOZORNĚNÍ

Vážení čtenáři,

dovolte mi, abych vás upozornila na změnu ve vydávání Zpravodaje. Vydání budou ve dvou provedeních. Jedno obsáhlé s množstvím barevných fotografií bude zveřejněno na webových stránkách obce a bude zasíláno elektronicky. Druhé vydání bude mít barevně vytištěnu jen hlavní stranu, zbytek bude černobílý. Nebudou však již zde vytištěny některé reklamní přílohy nebo doplňující fotografie. Je to z důvodu financí, neboť Zpravodajů se tiskne velké množství a je to finančně značně nákladné. Pokud budete mít zájem o celý barevně vytištěný Zpravodaj, můžete si ho prohlédnout na obecním úřadu.

Děkujeme za pochopení.

Nerestickou knihovnu navštívila komise (14.9.2015)

Nerestce – Obecní knihovnu v Nerestcích před několika dny navštívila komise, která bude rozhodovat o tom, která z dvanácti krajsky oceněných knihoven se stane knihovnou roku České republiky.

Nerestce se mezi ně řadí tím, že získaly v krajském kole soutěže Vesnice roku 2015 diplom za moderní knihovnické a informační služby.

Komisi v knihovně slavnostně přivítali místní v pohádkových kostýmech z Nerestického strašení a s domácími dobrotami. „Byli jsme první ze dvanácti obcí v celé republice, kterou komise navštívila. Nevíme,

jestli je to pro nás výhoda nebo spíš nevýhoda. To se ukáže až 8. října v Klementinu, kam pojedeme na slavnostní vyhlášení vítězů. Zatím máme od komise hezký zápis v pamětní knize," uvedla za kulturní komisi Jaroslava Macounová.

Na úspěchu obecní knihovny v krajském kole Vesnice roku se podílela knihovnice Eliška Felbábová, za kulturní komisi Jaroslava Macounová a hlavní slovo měl starosta Vladimír Macoun. Modernizace knihovny, kde je kolem tisíce titulů, si vyžádala spoustu práce i organizačních schopností.

Svémi zkušenostmi pomohly i pracovnice písecké knihovny „Bez metodického vedení paní Havrdové a její kolegyně z Městské knihovny v Písku bychom to ale nezvládli. Jsme jim za jejich pomoc moc vděční," dodala Jaroslava Macounová.

Zdroj: http://pisecky.denik.cz/zpravy_region/nerestickou-knihovnu-navstivila-komise-20150916.html

Patrik Kovář: Zpívání mě baví, ať je to jen na louce nebo před tisíci lidmi (8. 9. 2015)

Nerestce – Pěvecké soutěže Czechtalent Zlín se na jaře úspěšně zúčastnil Patrik Kovář (22) z Nerestců. Velkou oporou mu byl jeho kamarád Matěj Dubenský (22), který ho doprovázel na kytaru. Z 284 přihlášených soutěžících si pořadatelé vybrali třicet a mezi nimi byl i Patrik Kovář. Ten se pak prozpíval až mezi osm finalistů. Skončil na čtvrtém až osmém místě. Už ale dostává nabídky na vystupování na různých koncertech. Absolvoval už jeden na Slovensku a na další se chystá do Prahy. Rád by ale uspořádal koncert také v rodných Nerestcích.

Pro lidi ve vašem okolí byla vaše účast v soutěži překvapením. Co pro vás bylo hlavním impulsem k soutěžení?

Prohlížel jsem si videa Tomáše Kluse a zjistil jsem, že v roce 2007 vyhrál soutěž Czechtalent Zlín. Původně jsem přemýšlel o tom, že se přihlásím do SuperStar, ale nelíbí se mi, když Čech zpívá cizím jazykem, není to ono. Mám rád češtinu a o to v soutěži Czech talent Zlín šlo a navíc tam bylo možné použít [autorskou hudbu](#).

Výzva k přihlášení do pěvecké soutěže mě zaujala především proto, že byla zaměřená výhradně na české texty, protože na cizojazyčné bych se necítil, a také tím, že jsem si mohl vybrat vlastní hudební nástroj, doprovod nebo reprodukovanou hudbu.

Bylo těžké se rozhodnout, jestli se do soutěže přihlásíte?

Oslovil jsem kamaráda Matěje Dubenského, který pochází z Jindřichova Hradce, ale teď žije v Písku, jestli by to se mnou zkusil. A on byl pro. Oba hrajeme na kytaru. Chodili jsme spolu na Střední průmyslovou a Vyšší odbornou školu v Písku.

Matěj je výborný muzikant. Umí zahrát snad na každý hudební nástroj, na který sáhne, i když to zkouší poprvé. Věděl jsem, že mi poskytne na kytaru takový doprovod, jaký budu potřebovat.

Uzavírka přihlášek do soutěže byla do konce března a my jsme se rozhodli 27. března, že natočíme dvě videa a pošleme je s přihláškou, jak bylo uvedené v podmínkách.

S jakými písničkami na videu jste se do soutěže přihlásili?

Pro videa jsme si vybrali písničky Napojen od Tomáše Kluse a Plán od kapely Kryštof.

A pak jsme ještě natočili naši autorskou písničku. Měli jsme z toho dobrý pocit, tak jsme to poslali do Zlína. Totéž poslalo 284 lidí, z nich 30 vybrali a soutěžit jich přijelo 28. Semifinále bylo 11. dubna. Odjízďdli jsme tam s tím, že se už do Zlína asi nikdy nepodíváme.

Byla ve Zlíně velká konkurence?

Původně jsem si myslel, že si udělám výlet a že budu ve Zlíně soutěžit sám mezi místními, ale [místo](#) toho tam byli soutěžící z celé republiky a také ze Slovenska.

Byli tam předskokani skupin, jako je Olympik, absolventi konzervatoře, ale málokdo z nich byl takový jako my s Matějem, kdo by si hrál jen doma sám pro sebe.

V semifinále jsme hráli písničku Pažitka od Xaviéra Baumaxy, kterého jsem předtím slyšel v Písku U Vavřiny a u ní mi doprovod Matěje moc pomohl, byl mi úžasnou oporou. Zpíval jsem písničku, kterou jsem na kytaru tak jako on zahrát neuměl.

Ve finále byly v porotě známé osobnosti, jak na vás působily?

Byl tam Tomáš Klus, Petr Bende, Dasha, Miloš Skalka, byl tam i Vašo Patejdl a prezident soutěže Luděk Malár. Všichni se postarali o bezvadnou atmosféru.

Tomáš Klus mě pochválil, že jsem skvěle, i když trochu jinak, zazpíval písničku Chci zas v tobě spát Davida Kollera ze skupiny Lucie. Porota nás ohodnotila 34 body z možných čtyřiceti.

Pro superfinále, kam jsme nepostoupili, jsme měli připravenou vlastní písničku. Škoda, že jsme nedostali možnost ji zazpívat.

Měl jste trému? Jaké to bylo vystupovat před porotou a diváky?

Byl to úžasný pocit, v divadle bylo kolem tisíce lidí. Tréma u mě odchází s první zazpívanou větou a čím častěji vystupuji, je menší a menší. Když jsem potom vystupoval na Slovensku, tak už jsem ji skoro neměl.

Napadlo vás, že byste se mohl dostat až do finále?

Ani jsme si netroufali dělat iluze. Po semifinále jsme si říkali, že je to dobré, že jsme si ostudu neudělali, ale taky že nejspíš nepostoupíme. Na konci soutěže nám říkali, že se výsledky dozvíme do dvou dnů na internetu. Ale kamarád byl zvědavý a už po cestě domů na internetu zjistil, že jsem postoupil. Zastavili jsme a první naše reakce byla, že budeme cestu do Zlína absolvovat znovu. Na semifinále s námi jely přítelkyně a na finále 19. května se ještě připojili sestra a kamarádi.

Lákala vás kytara a zpívání už jako malého kluka?

Na kytaru jsem se začal učit hrát sám až v deváté třídě. Měli jsme doma jednu odloženou na půdě. Bylo to díky dětským táborům, kde se hrálo u ohně.

Máte muzikální sklony v rodině?

Měl jsem dědu (Zdeňka Cvrka), který učil na hudební nástroje. Děda objížděl různá místa Jihočeského kraje, hrál na svatbách a moje maminka Zdeňka zpívala často s jeho orchestrem. Vystupovali i na výstavě květin v Čimelicích. Děda mě učil hrát na harmoniku a na varhany, ale moc dlouho jsem u toho nevydržel. Bavil mě víc fotbal. Sestra Hedvika byla trpělivější, tu učil na varhany devět let.

Vystupovali jste také na koncertě na Slovensku, jak se vám zpívalo tam?

Na Slovensko do Popudinských Močidlan nás pozval Andrej Rybecký, který si v soutěži Czech talent vyzpíval druhé místo.

Pozval tam i další soutěžící Terezu Olívii, která žije u Prahy a která se umístila jako já na čtvrtém až osmém místě. Společně jsme se dohodli na tom, že uděláme ještě podobné vystoupení u Prahy a v Nerestcích.

Na Slovensku jsme vystupovali každý samostatně a byla tam skvělá atmosféra. Zpívalo se mi tam moc dobře.

Dostal jste i jiné nabídky?

Už mě také oslovili z Prahy 15, kde připravují Festival amatérských kapel a hudebníků u radnice. Tam pojedeme společně s Matějem 15. září. Budeme tam mít třicetiminutové vystoupení se svými, ale i známými písničkami, aby si mohli lidé s námi zazpívat.

Tam poprvé vyzkoušíme, jak budou lidé na naši hudbu reagovat. S Matějem skládáme nové písničky, abychom mohli mnohem víc hrát vlastní tvorbu.

Podporovali vás před soutěží nějak vaši nejbližší?

Naším jsem řekl, že jedu na soutěž až dva dny před odjezdem. Ještě předtím jsme dali s Matějem naše natočené video na facebook a tam si ho pustila sestra, která byla v té době v Londýně. Psala mi, že se to líbí i jejím kamarádkám a proč to nepošlu do nějaké soutěže.

Když jsem jí odpověděl, že na soutěž právě jedu, tak mi odpověděla: „Koukej postoupit, chci se také podívat do Zlína.“

Největší oporou mi byla přítelkyně, která mě všude doprovázela a především mě tam vždy dopravila, abych se nemusel stresovat řízením, a tím mi moc pomohla.

A jak reagovali na váš úspěch rodiče?

Naši byli nadšení, hlavně mamka jako zpěvačka, která vystupovala s kapelou, měla velkou radost. Sama mi i pochválila hlas, jak zněl z mikrofonu. Táta si z toho dělá legraci, ale je nadšený. Také ho baví muzika.

Vystudovali jste s Matějem Dubenským technický obor, to s hudbou moc nesouvisí, jakou zastáváte teď profesí?

Matěj ještě pokračuje na filmové škole v Přísku a já pracuju ve firmě Aisin jako mistr výroby. Má to výhodu v tom, že si při práci v hale můžu zpívat.

Plánujete nějaký koncert také na Písecku?

Určitě bych chtěl ještě letos zorganizovat koncert v Nerestcích. S Andrejem a Terezou jsme se dohodli, že uspořádáme společné koncerty v místech, kde žijeme a na Slovensku jsme už byli.

S Matějem si na koncerty už připravujeme vlastní písničky.

8.9.2015

Autor: Stanislava Koblihová

Vyhrazujeme si právo vybrat k otištění příspěvky pisatelů podle potřeb Zpravodaje. Sedmnácté číslo vychází 22.9. 2015. Vydává Obec Nerestce. Tel. 608 084 288, 732933454, e-mail: nerestce@volny.cz. Zpravodaj není periodikum a vychází dle potřeb obecního úřadu. Distribuce zdarma, příspěvků se však nezříkáme. Ve Zpravodaji je možno zveřejnit za poplatek reklamu. Toto číslo pro Vás připravila: Ing. Jaroslava Macounová. Svými příspěvky číslo obohatili: Vladimír Macoun, Eliška Felbábová, Hedvika Kovářová, David Macoun, Kateřina Plačková

V Nerestcích se opět strašilo

V sobotu 1.8. proběhl v Nerestcích 14. ročník dnes již tradiční akce Strašení. Svůj den zde měly děti, ale i spousta strašidel, která se zde, jak se patří, pořádně vyřádila. O tuto akci byl projeven velký zájem ze strany lidí nejen z Nerestec. Konec konců o tom hovoří i množství lidí na trase. Jinak klidná obec se sty obyvateli přivítala přes 1200 lidí. Na akci se podílelo přes sto pořadatelů, kteří ukázali perfektní organizační schopnosti. Návštěvníci byli natolik uchvápeni, že označili letošní rok za vůbec nejlepší ze všech.

Oproti minulému roku bylo sice o 300 lidí méně, ale to vůbec atmosféře neuškodilo. Návštěvníci mohli spatřit strašidla ze všech koutů světa od Baby Jagy třeba až po skřety z Pána prstenů. Pro ty, co zrovna nebyli na trase, zde čekal doprovodný program v podobě RC modelů, skákacích hradů a jiných atrakcí, které byly samozřejmě zdarma. Celý den zlepšovala atmosféru country kapela Druhý dech, kterou vystřídal zpěvák Richard Novák se svým doprovodem. Ti akci zpestřovali až do brzkých ranních hodin. Kdybychom pominuli strašidla, tak asi největší úspěch sklidilo velice chutné a kvalitní občerstvení.

„Strašení navštěvujeme už nějaký ten rok a musíme říct, že letos to opravdu stálo za to sem jet těch našich 150km,“ prohlásila jedna náhodně oslovená rodina. O tom, že se akce vydařila nesvědčí jen názor hostů a pořadatelů, ale i dobrovolné vstupné, které v součtu činilo téměř 25 000,- korun.

V letošním roce jsme se museli obejít bez ohňostroje, ale i tak se akce velmi vydařila.

Akce se tradičně neobešla bez známých osobností. Byli zde zástupci z Písku i Krajského úřadu. Po loňské návštěvě pana Pavla Nového nás letos poctila svou návštěvou paní Dana Syslová.

Něco čísel:

960 registrovaných účastníků

1200 návštěvníků

50 strašidel

50 pořadatelů, brigádníků a
obsluhy

David Macoun

ZPRÁVY Z SDH V NERESTCÍCH

I v letošním roce se naši mladí hasiči a hasičky zúčastňovali soutěží a to s velkým úspěchem. Jedním z hlavních cílů bylo obhájit loňské vítězství na noční soutěži Pod lampou v Miroticích. Při obrovském nasazení, mohutném povzbuzování od fanklubu z Nerestec se zadařilo. Oba týmy obhájily prvenství a všem zúčastněným moc blahopřejeme a podpůrnému týmu děkujeme za povzbuzení.

Zpívající mlýn po sedmé

Nevšedním zážitkem byl již sedmý koncert Zpívajícího mlýna. Letos na téma „Muzikálová noc“.

Hostem byla pěvkyně původem z Anglie, která se usídlila v Čechách, kde i vystupuje – Christina Johnston. Dále vystoupil kvintet Virtuosi di Praga s doprovodem Eduarda Spáčila na klavír.

Největší podkování patří panu Oldřichu Vlčkovi za to, že nám umožnil nevšední hudební zážitek. Ten byl umocněn i ukázkou chystanou na příští setkání na mlýně, kdybychom měli mít možnost slyšet ukázky z Carmen.

Plody podzimu na výstavě ve škole na Rudolfovské v ČB

Každým rokem v říjnu (**letos 9. 10. – 13. 10.**) se koná ve **SOŠ veterinární, mechanizační a zahradnické a Jazykové škole s právem státní jazykové zkoušky, Rudolfovská 92 v Českých Budějovicích** regionální výstava ovoce. Tato výstava má svou dlouholetou tradici. Letošní ročník je ročníkem šestnáctým. Každým rokem mnoho pěstitelů z Čech, regionální zahrádkářské svazy Českobudějovicka a širokého okolí, také zaměstnanci a žáci školy vystavují svou bohatou úrodu a je opravdu co vidět, obdivovat, ochutnávat a také hodnotit. K vidění bude okolo 300 exponátů ovoce, z toho 190 odrůd jablek, 15 odrůd hrušek, dále broskve, hroznové víno, mišpule, kdouloně, asijské hrušky = „nashi hrušky“, jeřabiny, dřín obecný a další málo známé ovoce a podzimní plodová zelenina.

Návštěvníci volí Jablko výstavy, Jablko školy a Kolekci výstavy. Vyhlášení se uskuteční vždy v pátek odpoledne, první den výstavy. Součástí je také expozice včelařů, ochutnávka medu, medoviny a víčkovice. Vystavují se také perníčky a historické odrůdy ovoce, odborníci poradí v pomologické a pěstitelské poradně. Tato expozice je zakončena soutěží o nejkrásnější medový perníček.

Přípravu celé výstavy mají na starosti především studenti zahradnického oboru. Ti nejprve vyzdobí prostory, kde se výstava uskuteční, poté tanečním vystoupením za doprovodu hudební produkce a mluveného slova výstavu zahájí. Během výstavy studenti také prezentují své maturitní práce a maturitní projekty.

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Výstava ovoce je zároveň spojena se Dny otevřených dveří určených také žákům základních škol. Zájemci mohou vždy **od 9:00 do 17:00** nahlédnout také do učeben, laboratoří a dílen všech oborů (Mechanizace a služby, Veterinářství, Rostlinolékařství, Zahradnictví a Jazyková škola), prohlédnout si areál školy, středisko praxe se svými obyvateli – domácími zvířaty, navštívit agility, prohlédnout si skleníky a výukový sad, vidět studenty školy při různých činnostech a aktivitách. Návštěvníci si mohou také sami zasoutěžit, mohou se účastnit celé řady dovednostních aktivit, vyzkoušet jízdu zručnosti na motokárách, jízdu traktorem a kombajnem, projet se na koních, ochutnat med.

Všichni jste srdečně zváni. Přijďte se podívat, v klidu prožít a strávit svůj čas v příjemném prostředí podzimní výstavy.

Mgr. Olga Cahová

Víkend na Slovensku

Znáte Popudinské Močidl'any? My donedávna také ne. Je to městečko na Slovensku, hned za hranicemi. V sobotu 11. července tam byl pozvaný Patrik spolu s Terezou Olivíí, aby si zahráli jako hosté na koncertě Andreje Rybeckého a jeho kapely JedNota. Nutno dodat, že všichni tři jsou finalisté soutěže Czechtalent 2015, která se konala letos v květnu ve Zlíně.

Naše cesta začala onu osudnou červencovou sobotu, v 10 hodin dopoledne. Ještě než jsme definitivně vyrazili z Písku, na vlakovém nádraží jsme vyzvedli Terku. V dobré víře příjemné cesty jsme vyrazili přes Tábor, Humpolec a poté hurá na dálnici. Doprovázelo nás sice úporné vedro, ale snažili jsme si ho kompenzovat dobrou náladou. Ale znenadání... ano, přátelé. Kolona. Každá kapka potu, každý centimetr ujetý za minutu, to vše přilávalo do poháru šilenství nejen řidiče, ale i všech ostatních. Nepomohlo ani vzteklé bušení do volantu, ani krabička cigaret, ani popostrkávání kolony očima. Po cca 15 kilometrech, které trvaly pouhé 2 a půl hodiny, jsme se posunuli dál a začali jsme se těšit na naši přestávku, kterou jsme si naplánovali v Hodoníně. Přivítalo nás krásné náměstí, fontána, sympatická restaurace... a příšerná obsluha. Celkově čekání hodina, salát bez poloviny ingrediencí (vsutku originální receptura), parmazán, který chutnal jako eidam a neskutečně pr'avý kopeček zmrzliny...to vše se rovná spropitnému v celkové výši nula korun. Urychleně jsme opustili Hodonín a během následujících zhruba 12 kilometrů jsme přešli hranice a dorazili do Močidl'an.

Ještě než jsme zaparkovali u fotbalového hřiště, zdálky už na nás mávala zatím ještě neznámá slečna. Ihned nás všechny olíbala a představila se nám jako manažerka Lenka. Dovedla nás k pódiu, u kterého bylo udělané posezení pro zhruba 150 lidí. Byli jsme usazeni a Lenka se starala o náš pitný režim. Seznámili jsme se s Andrejovými kamarády a členy skupiny. Poté Terka a Patrik byli vyzváni ke zvukové zkoušce a oba byli překvapeni tím, jak rychle to jde ☺. Po zkoušce dorazil Andrej a odvedl nás k nim domů, kde nás ubytoval a pohostil pálenkou. Sdělili jsme si dosavadní dojmy a začali se připravovat na večer. Když si zpěváci dodali odvalu, vyrazili jsme zpět na hřiště, kde začal vlastní koncert.

První šla na řadu Terka, studentka konzervatoře a úchvatná slečna hrající na ukulele. Zahrála několik vlastních písní a bavila stále přibývajícím publikem. Po ní nastoupil Patrik, z kterého už dávno opadl stres a s dobrou náladou vyrazil na pódium. Od něj zazněly jak vlastní písně, tak skladby současných interpretů, jako např. T. Klus, X. Baumaxa či Mig 21. Svým povídáním pobavil a zpěvem potěšil všechny přítomné, kteří si známé písně mohli zazpívat spolu s ním. Poté přišel na řadu Andrej a to s velkou podporou místních obyvatel. Taktéž zahrál vlastní i cizí skladby, některé i za doprovodu kapely. Za zmínku stojí také to, že Andrej si další víkend zahrál na festivalu Pomerudava.

Po koncertě přišla na řadu malá autogramiáda a focení s našimi účinkujícími. Nutno dodat, že se nepodepisovaly jen kytary či ruce fanoušků, ale i jejich pozadí ☺. Všem třem hudebníkům gratulovali, chválili jim jejich výkony a přáli jim štěstí v jejich budoucí kariéře. Poté přišla na řadu diskotéka, dlouhá zábava a také borovička za borovičkou. Všichni byli vstřícní a vyptávali se na vše se skutečným zájmem. Poté však už zasáhl alkohol a únava a my jsme vyrazili zpátky domů. Ještě chvíli jsme povídali a pak už nás zchvátily zážitky celého dne.

Po probuzení jsme opět vyrazili na hřiště, kde se měl Patrik spolu s místními zúčastnit fotbalového memoriálu. Ale kvůli časové tísni to bohužel nevyšlo. Nezbyvalo, než se rozloučit a poděkovat za příjemnou zkušenost. S tichým povzdychnutím jsme vyrazili zpět. Hodonín jsme projeli rychlostí blesku a jeli jsme do Zlína, kde jsme vyzvedli Hedviku. Ta na nás už s úsměvem čekala u restaurace Potrefená husa, i když její víkendové cestování stálo také za ho...hodně velké množství nadávek. S lehkou nostalgií v srdci jsme opustili Zlín a po cestě jsme začali vymýšlet, kde vysadit Terku na její cestu do Prahy. Nakonec vyhrál Humpolec. Po menším pátrání a vypovězenou technikou jsme našli zastávku a vyslali ji směr domov.

Náš skromný zbytek už čekala jen cesta do Nerestec a do Písku, kam jsme po několikahodinové cestě nakonec dorazili. Pro někoho zůstaly vzpomínky na návštěvu u kamarádky v Rožnově pod Radhoštěm, pro někoho na příjemné prostředí v Popudinských Močidl'anech. Každý z nás si v tomto městečku našel něco, co ho zahřálo u srdce – skvěle podaný výkon, radost ze sebe sama či radost ze štěstí druhých. Ale vše to spojovala hudba a příjemní lidé.
Kateřina Plačková

Co se děje „za“ knihovnou

V průběhu posledních týdnů se nám malinko ochladilo. Počasí je nejisté a chladnější a tak už moc volejbalu nepřeje. To však aktivisty neodradilo a na zkoušku jsme uspořádali odpoledne v knihovně s hrou Aktivita. Pokud by měl někdo zájem se příště přidat, neváhejte a dejte o sobě vědět. Dokonce se naše mládež domluvila a vyrazili jsme jedno krásné odpoledne do Příbrami na Bowling.

Kdo trošku sleduje vývěsky, jistě jeho pozornosti neunikla informace o ocenění naší knihovny. V letošním roce jsme se stali knihovnou Jihočeského kraje a s tímto titulem jsme postoupili do Celorepublikového kola. Také jsme obdrželi finanční obnos ve výši 14000,- Kč na nákup propagačních materiálů, jako jsou bločky s Nerestinkou, propisky, pastelky apod. Výhra však pro nás znamenala i návštěvu další komise. Myslím že i s tou jsme si poradili na výbornou a věřím, že naše vesnice všem členům utkvěla v paměti. Pro vyhlášení si zajedeme v říjnu do Zrcadlového sálu v Klementinu.

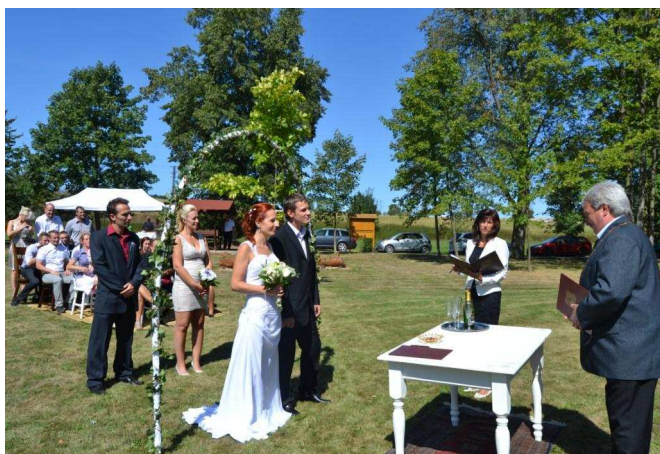
Díky snaze naší knihovny neustále vylepšovat a zkrášlovat byl pořízen nový regál a myslím, že celkový vzhled knihovny se podstatně vylepšil.

Blíží se nám pomalu zima, venkovních aktivit už ubývá, stejně jako sluníčka a tak věřím, že přibude čas na přečtení nějaké té hezké a zajímavé knihy. Určitě se přijďte na naši knihovnu podívat, věřím, že si něco ke čtení vyberete a obdržíte upomínky z knihovny.

Těším se na Vás

E. Felbábová

V LESOPARKU SE ODDÁVALO

Poděkování patří paní Heleně Gotfriedové za poskytnuté fotografie.

*Blahopřejeme
jménem obecního úřadu
v Nerestcích
novomanželům Teskovým a
přejeme jim na společné cestě
životem hodně lásky a
společného štěstí.*

RUDOLFINUM 2015

V letošním roce budete moci opět navštívit předvánoční koncert v pražském Rudolfinu.

Termín je 30. listopadu 2015.

Vstupenka bude stát 250,-- Kč. Pokud bude více zájemců, obecní úřad zajistí dopravu autobusem z Nerestec a zpět. Pro občany s trvalým pobytem v Nerestcích by byla doprava zdarma, ostatní by uhradili dopravu částkou 150,-- Kč za osobu.

Na programu bude

RYBOVA VÁNOČNÍ MŠE

*s doprovodem Píseckého komorního orchestru
pod taktovkou pana Oldřicha Vlčka*

*Vstupenky si je nutno objednat u Ing. Macounové (732 933 454) nebo e-mail nerestce@volny.cz
do 15. 11.2015.*

SUDOKU

2			3	8	5	4		
	1			2			3	8
		4				5		7
	4		9			7	1	2
1	3				7			
	5		2			3	4	6
		6				1		3
	7			4			6	9
5			6	3	9	8		

	9		7	4		5		
3								7
1					9	2		
6				1				
			9		7			
	5			2				1
		2	6					3
9								4
		1		8	5		2	

Filmové odpoledne s kávou a dortíkem

Přijďte 25.10.2015 v 15:00 do

klubovny SDH na film točený

v našem okolí:

Jarní píseň

Během filmu nebude v klubovně povoleno kouření.

Obecní úřad v Nerestcích Vás zve na

SETKÁNÍ DŮCHODCŮ

13.listopadu 2015

od 17:00 h

SDH V NERESTCÍCH VÁS ZVE NA

POSVÍCENSKÉ POSEZENÍ

17. října 2015

20:00 h

vstupné 80,-- Kč

Hudba: J. Růžička
Půlnoční překvapení

Obecní úřad v Nerestcích Vás zve na

MIKULÁŠSKOU NADÍLKU PRO DĚTI

28. listopadu 2015

od 16:00 h (Prosím, nahlaste počet dětí, které se zúčastní.)

Obecní úřad v Nerestcích Vás zve na

MIKULÁŠSKOU ZÁBAVU

28. listopadu 2015

od 20:00 hodin

vstupné 80,-- Kč

hudba: L. Karásek

Malování (2) (S vodou a temperami - 2015)

